ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ.

ਬਨਾਮ

ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਅਤਰੇਜਾ

(2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5051-5052)

ਮਾਰਚ 12, 2019

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ ਅਤੇ

ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ:

5.5 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 1942 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ: ਦੇਰੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਹੁਡਾ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ, 1977 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਭਾਗ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਹੁਡਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ/ਰਿਫਾਈਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ, ਫਿਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 8.5 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ, 1977 ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਹੋਲਡ: 1. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ) ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਾਰਸ 17, 19||1003-ਡੀ-ਜੀ]

2. ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਹੁਡਾ, ਭਾਵ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੈੱਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ

ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਤਾਹੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਹੁਡਾ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1942 ਦਿਨ (4 ਸਾਲ 6 ਮਹੀਨੇ) ਦੀ ਦੇਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਰਸ 20, 21] [1003-G, H][1004-ਏ, ਬੀ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5051- 5052।

2007 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4110 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 23.01.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 01414 ਵਿੱਚ 2008 ਦੇ ਆਰਏਸੀ ਨੰਬਰ 23-ਸੀ ਵਿੱਚ 05.05.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2007 ਦੇ.

ਵਿਸ਼ਵ ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਡਾ: ਸੰਜੇ ਗੁਪਤਾ, ਉਗਰਾ ਸ਼ੰਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਗਗਨ ਗੁਪਤਾ, ਐਡ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 23.01.2008 ਅਤੇ 05.05.2008 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 2007 ਦਾ ਨੰ.4110 ਅਤੇ ਆਰ.ਏ.ਸੀ. ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਵਿੱਚ 2008 ਦਾ ਨੰਬਰ 23- ਸੀ. 2007 ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 4110 ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2. ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੁਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ।

3. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਹੁਡਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

4. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਹੁਡਾ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2000 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 305 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 01.05.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ) ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2001 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 92 ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 07.02.2002 ਦੇ

ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ 1942 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।

7. 23.01.2008 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 05.02.2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

9. ਮਿਤੀ 23.01.2008 ਅਤੇ 05.02.2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ) ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

10. ਇਸ ਲਈ, ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ?

11. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਬਚਾਅਕਾਰਾਂ) ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 1942 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ?

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗਗਨ ਗੁਪਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

13. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

14. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 1942 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

15. ਪਹਿਲਾਂ, ਦੇਰੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਆਧਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਹੁਡਾ ਹਰਿਆਣਾ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ, 1977 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਲ ਹੁਡਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੁਡਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ

ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਭਾਗ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਪੈਨਲ ਹੈ।

17. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ/ਅਤੇ

ਨੁਕਸ ਠੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਫਾਈਲ ਕਰੋ। 18. ਜੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਹੁਡਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ/ਰਿਫਾਈਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ। ਫਿਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ) ਦਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

20. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਹੁਡਾ, ਭਾਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਲੀਗਲ ਸੈੱਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ, ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਦ ਇਸ ਕੁਤਾਹੀ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ-ਹੁਡਾ।

21. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ 1942 ਦਿਨਾਂ (4 ਸਾਲ 6 ਮਹੀਨੇ) ਦੀ ਦੇਰੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਨ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

22. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate